

Živjeli jednom mlinar i mlinarica.

Jednoga dana na vrata mlina dolazi starica po imenu Mokoš. Mlinar joj otvori vrata.

Mokoš se vraća kući bez brašna.

Sve to vidi mlinarova kći Neva i sažali se nad staricom. Kad je bila dijete, vile su ju okupale kako bi izbjegla zlo. Prorekle su da će joj Sunce biti djever.

Bako, dođite sutra i samljet ću Vam žito.

Starica dolazi sljedećega dana. Neva kroz potok dolazi do mlina.

Potok je leden, no do mlina nema drugog puta.

Hvala ti, dijete. Reći ću svome unuku Suncu tko ga je darovao pogačom.

Nakon što Neva samelje brašno, mlin više ne radi bez nje. Njeni su roditelji ljubomorni što jedino Neva želi otići. Odjednom je pred njom stvori Mokoš.

Evo ti, Oleh bane, ključeve.

Ne, Nevo!

Želim da mi ti budeš žena.

Oleh ban i Neva jašu čitavu noć.

Dolaze u njegovo kraljevstvo te Neva vidi da nije bogat, no to joj ne smeta.

Vjenčat ćemo se. Zvat ćemo dvadeset junaka, dvadeset siromaha, vuka i vučicu, orla i kraguja, grlicu i lastavicu.

Nevo, ranjen sam.

Mokoš, molim te, pomoz!

Neću, trebala si me slušati, a ti si otišla s Oleh banom.

Odlazi, Mokoš!

Nevo, pomoci ću ti kako si i ti meni pomogla.

Svo zlo propada u zemlju, a rane Oleh bana zacijele. Neva i Oleh živjeli su sretno do kraja života.